

# РЕШЕНИЕ

№ 5319

гр. София, 09.08.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,**  
в публично заседание на 18.07.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгени Стоянов**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6923** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на от „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1612, р-н К. село, [улица], представлявано от управителя А. И. А., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22222521000481-091-001/23.03.2022 г., издаден от Й. Д. М., възложител на ревизията и Н. П. П. - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 934/13.06.2022 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С. за установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2018 г., м. 09.2018 г., м. 10.2018 г., м. 12.2018 г., м. 09.2019 г. и м. 10.2019 г. и по ЗКПО за периодите 2018 г. и 2019 г., ведно със съответните лихви за забава.

Жалбоподателят твърди, че наличието на протоколи за приети СМР, счетоводни регистри, както и издадените фактури, разплатени по банков път, са неоспоримо доказателство за реално осъществени доставки на услуги. На следващо място сочи, че неоснователно органите по приходите са се позовали на извършена ревизия на „Преслап“ ЕООД, извършена в друго производство, по което „Инфра Роудс“ ЕООД не е страна. Възразява и срещу твърденията за липса на документална обосновааност и нарушение на чл. 3, ал. 3 от ЗСч., тъй като са налице договор с „Преслап“ ЕООД, двустранно подписани приемно-предавателни протоколи (актове обр. 19 за приемане на извършени СМР) и издадени фактури от доставчика на услугите. Въпросът дали такава е налице и в счетоводството и търговските книги на „Преслап“ ЕООД е отвъд

контрола на „Инфра Роудс“ ЕООД и евентуални нарушения от страна на това дружество или невъзможност на НАП да установят контакт със същото не може да бъде вменявано във вина на „Инфра Роудс“ ЕООД. Навежда доводи, че непредставянето на достатъчно доказателства за кадрова обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на прекия доставчик, при наличието на данни за безспорно получени и заведени от получателя услуги, не следва да лишава последния от признатото му от закона право на данъчен кредит. В този смисъл се позовава на практика на СЕС. Излага аргументи, че в случая от страна на органите по приходите в РД е посочено, че за доставките, свързани с обект ПМПГ „С. К. О.“ е нает подизпълнител от „Преслап“ ЕООД, а именно „Техноарх Строй“ ЕООД, но не е направено изследване на кадровата обезпеченост на последното дружество, а именно: нает персонал на трудов договор през м. 06.2018 г. - 27 служители, м, 07.2018 г. - 36 служители, м. 08.2018 г. - 21 служители, м. 09.2018г. - 14 служители. Нещо повече - на обекта е извършена проверка от Инспекция по труда, [населено място], като именно „Техноарх Строй“ ЕООД е едно от проверяваните дружества по данни на техническия ръководител на обекта - С. Л., но резултатите от тази проверка не са били съобразени в ревизионно производство. Определя, като необоснован извода на органите по приходите, че макар да са изпълнени формалните изисквания на закона, с издадените фактури били документирани стопански операции, които реално не били извършени от дружеството, вписано като доставчик. Възражава и срещу извода за „относителна симулация“. Излага конкретни възражения и по отношение на другия доставчик „Соня Груп 1975“ ЕООД и установените задължения по ЗКПО. Моли оспореният Ревизионен акт да бъде отменен, в потвърдената част.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от управителя на дружеството А., който моли обжалвания РА да бъде отменен по съображения, изложени в жалбата. В хода по същество жалбоподателят, чрез своя управител А. заявява, че е налице една порочна практика от страна на НАП, когато прави ревизия на едно лице, вървейки надолу по веригата на подизпълнителите и когато открие нарушение, доколкото не съумява да санкционира лицата, се връща обратно нагоре и санкционира добросъвестния платец, каквото е дружеството „Инфра Роудс“ ЕООД. Според А. по този начин органите на НАП се опитват да вменят функции на дружеството, които са характерни за данъчната администрация. Налага се, според А., търговските дружества да събират доказателства дали определен подизпълнител разполага с ресурс от назначени лица, което е невъзможно да се направи, доколкото съществува данъчно – осигурителна тайна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и разноските, направени в хода на производството.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 45 - ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22222521000481-020-001 от 28.01.2021 г., с която е възложено извършването на ревизия на „ИНФРА РОУДС“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност, за корпоративен данък, за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни лица, за данък върху социалните

разходи по ЗКПО, предоставени в натура, за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица, за данък върху разходите в натура, обвързани с личното ползване по чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО и за данък върху представителните разходи за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Заповедта е връчена на 09.02.2021 г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. Считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 09.05.2021 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22222521000481-020-002/28.04.2021 г. и №Р-22222521000481-020-003 от 06.07.2021 г. срокът на ревизионното производство е продължен до 08.10.2021 г. Цитираните заповеди са подписани от Й. Д. М., на длъжност началник на отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-2047/31.10.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22222521000481-092-001/02.11.2021 г., от ревизиращите органи, определени с посочената по – горе ЗВР. Ревизионният доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. РД е връчен по електронен път на 12.11.2021 г.

На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от „ИНФРА РОУДС“ ЕООД е подадено възражение срещу констатациите в РД, ведно с представени доказателства. Същото е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № № Р – 22222521000481 – 091 – 001 / 23. 03. 2022 г., издаден от Й. Д. М., на длъжност началник на отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Н. П. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е връчен по електронен път на 30.03.2022 г. Със същия е прието, че са налице основания за извършване на корекции в декларираните от лицето резултати, както следва: 1. в частта на облагането по ЗДДС – установени са основания за корекция на декларираните от задълженото лице резултати по ЗДДС за периодите м. 07.2018 г., м. 09.2018 г., м. 12.2018 г., м. 09.2019 г. и м. 10.2019 г., произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 25 937,06 лв. по фактури, издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД и „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД; 2. в частта на облагането по ЗКПО – извършено преобразуване /увеличение/ на декларираните от дружеството счетоводни финансови резултати за периодите 2016 г., 2018 г. и 2019 г., в резултат на което е определен допълнителен корпоративен данък за внасяне в общ размер на 398 173,11 лв. и лихви за забава в размер на 202 832,92 лв.

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. №2544-00-424/06.04.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-30-11/12.04.2022 г. на дирекция „ОДОП“ С..

Във връзка с жалбата е постановено решение № 934/13.06.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА е: 1. отменен в частта на установените задължения по ЗКПО за периода 2016 г., ведно с начислени лихви за забава и 2. потвърден в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2018 г., м. 09.2018 г., м. 10.2018 г., м. 12.2018 г., м. 09.2019 г. и м. 10.2019 г. и по ЗКПО за периодите 2018 г. и 2019 г., ведно със съответните лихви за забава.

В потвърдената част РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-532/22.06.2022 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на

административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По компетентността на органа, издал РА:

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на възлагане ревизията – ДВ бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., той се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от Й. Д. М., на длъжност началник на отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Н. П. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че през ревизионния период дружеството е извършвало различни видове строително-монтажни работи, ремонтни дейности, както и всякакви други дейности в сферата на строителството. За осъществяване на дейността си, дружеството стопанисва недвижим имот /стопански двор/ в [населено място], [община] нает по договор за наем, сключен с „ЙОРСЕТ ХОЛДИНГС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и офис сграда, находяща се в [населено място], [улица], наета от „ПРИМ БГ“ ЕАД. По данни от информационната система на НАП, средносписъчният брой на наетия по трудови правоотношения персонал в „ИНФРА РОУДС“ ЕООД за периода на ревизията /от 2016 г. до 2020 г./ варира около 164 лица.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, а на основание чл. 45 от ДОПК - в хода на ревизия е извършена насрещна проверка на доставчика „ПРЕСЛАП“ ЕООД. Резултатите от проверките са

документирани с протоколи.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са установили и приели следното:

1. В частта по ЗДДС:

1.1 С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 07.2018, м. 09.2018 г. и м. 12.2018 г. в общ размер на 24 072,60 лв. по 11 фактури, описани на стр.45 в РД с предмет „авансово плащане; авансово плащане по договор от 01.08.2018 г.; доставка на хумус; окончателно плащане по договор от 01.08.2018 г.“, издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД.

С цел установяване на релевантни за спора факти от страна на органите по приходите е извършена насрещна проверка на доставчика „ПРЕСЛАП“ ЕООД, от който е изискано да представи доказателства за извършване на услуги към ревизираното лице, като ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, а в отговор не са представени изисканите доказателства в указания от органите по приходите срок. От ревизиращите е установено, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС, има непогасени задължения към Републиканския бюджет, а при анализ на дневниците му за продажби е констатирано, че спорните фактури са декларирани в съответните данъчни периоди и участват при формиране на резултатите по ЗДДС за периода.

В РД е посочено и, че доставчикът не притежава материално-техническа обезпеченост за изпълнение на спорните доставки, тъй като не са представени доказателства за наличието на активи /собствени или наети/, необходими за изпълнението на фактурираните доставки. Отбелязано е, че при справки в Имотен регистър на Агенцията по вписванията не са налице данни за притежавани от доставчика имоти (складове и др.), не са установени и данни за регистрирани транспортни средства. Констатирано е също, че за ревизираните периоди в дневниците за покупки на доставчика не са вписани фактури за направени разходи за ел. енергия, вода, интернет, телефони и др., присъщи за дружества, извършващи стопанска дейност.

По отношение кадровата обезпеченост на доставчика е установено, че за периодите на доставките към „ИНФРА РОУДС“ ЕООД са подадени уведомления за назначено 1 лице по трудови правоотношения на длъжност „технически сътрудник“, за което не са внесени дължимите данъци и задължителни осигурителни вноски.

В РД е посочено, че спрямо дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, за периода от 04.07.2018 г. до 31.12.2018 г., приключила с РА №Р-04001219000714-091-001 от 16.09.2019 г., при която са оспорени декларирани от „ПРЕСЛАП“ ЕООД доставки, включително и тези, свързани с полагането на топлоизолация и ремонт на покрива на ПМПП „Св. К. О.“ [населено място], по които ревизираното лице претендира право на приспадане на данъчен кредит. В тази връзка е направен извод, че от страна на прекия доставчик и соченото като фактически изпълнител дружество „ТЕХНОАРХ СТРОЙ“ ЕООД не са представени счетоводна и търговска документация, удостоверяваща изпълнението на фактурираните СМР. РА не е обжалван и е влязъл в сила.

От представените от страна на жалбоподателя в хода на ревизионното производство доказателства се установява следното:

Между „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, в качеството му на възложител и „ПРЕСЛАП“ ЕООД, в качеството му на изпълнител е сключен договор за СМР от 20.06.2018 г., с предмет полагане на топлоизолация съгласно видове и единични цени, посочени в Приложение №1, неразделна част от договора на обект в [населено място]: „Реконструкция на сградата на ПМПП „Св. К. О.“. Съгласно чл. 2 от споразумението,

възнаграждението по договора се определя съобразно приложена количествено-стойностна сметка в съответствие с извършените работи.

От представените по делото фактури се установява, че фактури №0...25/10.07.2018 г., №0...26/17.07.2018 г., №0...29/09.08.2018 г. и №0...30/14.08.2018 г. са издадени за направени авансови плащания с обща стойност на данъчните основи – 46 666,67 лв. и начислен ДДС в размер на 9 333,33 лв., а фактура №0...39/17.12.2018 г. е издадена във връзка с направено окончателно плащане за монтаж на топлоизолационна система по външни стени и изпълнение на силикат модифицирана мазилка, с данъчна основа 3 421,33 лв. и ДДС 684,27 лв., формирана след приспадне на авансовите плащания от обща стойност на сделката /50 088,00 лв./.

Към фактурата за окончателно плащане е приложен Протокол за приемане на извършени СМР от 17.12.2018 г., с който се установява, че са извършени и подлежат на заплащане изброени в четири точки видове СМР /монтаж на топлоизолационна система по външни стени, шпакловане на плочи, изпълнение на силикат модифицирана мазилка с влачена структура по стрехи и т.н./. Видно от протокола за всяка от подробно описаните услуги са посочени количество, единична и обща цена, посочен е и обектът – „Реконструкция на сграда на ПМПГ „Св. К. О.“. Същият е придружен и от двустранна сметка за изплащане на извършени СМР въз основа на Протокол обр. 19.

За предаване от доставчика „ПРЕСЛАП“ ЕООД на жалбоподателя, на фактурирания 160 м2 хумос също е представен приемо-предавателен протокол от 17.12.2018 г. на обект „Реконструкция на сграда на ПМПГ „Св. К. О.“, [населено място].

На 01.08.2018 г. между жалбоподателя, в качеството му на възложител и „ПРЕСЛАП“ ЕООД, в качеството му на изпълнител е сключен договор за СМР за ремонт на покрив, съгласно видове и единични цени посочени в Приложение 1 към договора на обект в [населено място]: „Реконструкция на сградата на ПМПГ „Св. К. О.“. В чл. 2 на същия е уговорено общата цена да се определя съобразно количествено-стойностна сметка – Приложение 1, в съответствие с действително извършената работа. Видно от Приложение 1 към договора е предвидено извършването на ремонт на покрив – 1 985 м2., с посочени единична и обща цена.

От представените по делото фактури се установява, че фактури №0...28/24.07.2018 г., №0...31/21.08.2018 г., №0...32/30.08.2018 г., №0...34/19.09.2018 г. са издадени за направени авансови плащания с обща стойност на данъчните основи – 50 333,33 лв. и начислен ДДС в размер на 10 066,67 лв., а фактура №0...35/27.09.2018 г. е издадена във връзка с направено окончателно плащане по договор от 01.08.2018 г., с данъчна основа 19 141,67 лв. и ДДС 3 828,33 лв., формирана след приспадне на авансовите плащания от обща стойност на сделката /69 475,00 лв./.

Между страните е съставен и подписан протокол за приемане на извършени СМР – ремонт на покрив съгласно договор от 27.09.2018 г., с посочени количество, единична и обща цена по К. и изпълнени СМР за строеж „СМР – ремонт на покрив на обект „Реконструкция на сградата на ПМПГ „Св. К. О.“, [населено място]. Към него е приобщена и двустранна сметка за изплащане на извършени СМР въз основа на протокол обр. 19.

По делото са приобщени и копия на Заповеди №III-38а/28.05.2018 г. и №III-

386/28.05.2018 г., с които за технически ръководител и помощник технически ръководител на обекта в [населено място]: „Реконструкция на сградата на ПМППГ „Св. К. О.“ са определени лицата С. Д. Л. и Н. М. М..

Съгласно докладна записка, подписана от Н. М. М. до управителя на „ИНФРА РОУДС“ ЕООД през 2018 г. същият е бил технически ръководител в дружеството на обект, в [населено място], където е извършван на ремонт на природо-математическата гимназия. При изпълнение на СМР са използвани подизпълнители, като ремонтът на покрива и част от фасадата са изпълнени от работници на „ПРЕСЛАП“ ЕООД.

Приобщена е и докладна записка от С. Д. Л., в която същият заявява, че през 2018 г. е работил в „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, като технически ръководител на обект - природо-математическата гимназия, в [населено място]. Заявява, че за извършване на ремонтните дейности на покрива и топлоизолация на местно ниво, от колеги му е препоръчана фирма „ПРЕСЛАП“ ЕООД.

От представените по делото доказателства се установява, че спорните доставки са възложени във връзка с изпълнение на договор от 18.05.2018 г., сключен между [община], в качеството и на възложител и „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, качеството му на изпълнител за извършване на СМР в сградата на природо-математическата гимназия „Св. К. О.“, [населено място]. представляващ ОП №4 от проведена открита процедура с предмет „СМР в сгради на училища и детски градини на [община] в 4 ОП“. Във връзка с изпълнението на същия са представени копия на фактури, издадени от „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, двустранна сметка за извършени СМР, банкови извлечения за извършени плащания, протоколи обр. 19 за приемане на извършените СМР.

Приобщен е договор за превъзлагане изпълнението на обект „Частичен ремонт на покрив на ПМППГ „Св. К. О.“, [населено място] от 20.07.2018 г., сключен между Сдружение „П. М. 2018“ /Д./ - възложител и „ИНФРА РОУДС“ ЕООД – изпълнител. Във връзка с изпълнението на същия са представени копия на фактури, издадени от „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, двустранна сметка за извършени СМР, банкови извлечения за извършени плащания, протоколи обр. 19 за приемане на извършените СМР.

След анализ на установените факти и оценка на доказателствата органите по приходите са приели, че същите са недостатъчни да идентифицират соченото като доставчик дружество „ПРЕСЛАП“ ЕООД като реален изпълнител на фактурираните доставки. Твърдят липса на материално-техническа и кадрова обезпеченост у прекия доставчик, както и на категорични доказателства за превъзлагане на спорните доставки на подизпълнител. В тази връзка са формирали заключение, че в случая се касае за „относителна симулация“, при която доставките /СМР/ са действително извършени, но не от сочените като пряк и предходен доставчик дружества, а от ревизираното лице или трето такова, което е притежавало необходимия за изпълнението им ресурс. С оглед на това, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с. з., на ревизираното дружество е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 24 072,60 лв. по всички фактури, издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД.

1.2 С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за данъчни

периоди м. 09.2019 г. и м.10.2019 г. в общ размер на 1 864,46 лв. по 5 фактури, описани на стр.49 в РД с предмет „авансово плащане по договор за СМР от 20.08.2019 г.; изпълнени СМР, съгласно Протокол № 1 от 16.10.2019 г.“, издадени от „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД. С последната фактура са приспаднати авансовите плащания по фактурите за авансови плащания.

В хода на ревизионното производство, видно от РД е установено, че „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС, поради установени обстоятелства по реда на чл. 176 от ЗДДС във връзка с извършени от тях данъчни нарушения. Дружество системно не изпълнява задълженията си по спазване на данъчното и осигурително законодателство, поради което има образувано изпълнително дело /ИД/ №[ЕГН]/2020 г. При анализ на отчетните му регистри е констатирано, че спорните фактури, по които жалбоподателя претендира за право на приспадане на данъчен кредит не са включени в дневниците за продажбите и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

По отношение на кадровата обезпеченост в РД е посочено, че в периода на издаване на фактурите м. 09.2019 г. и м.10.2019 г. в дружеството не е имало наети лица по трудови правоотношения. Трудови договори са регистрирани през 2020 г., като част от прекратени същата година.

От представените от страна на жалбоподателя в хода на ревизионното производство доказателства се установява следното:

На 20.08.2019 г. между жалбоподателят, в качеството му на възложител и „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД, в качеството му на изпълнител е сключен договор за СМР за изграждане на тухлена зидария /само труд/ на обект: [населено място]: Многофамилни жилищни сгради с две нива подземни гаражи, магазини, офиси, детски площадки и помещения за трафопостове, които ще бъдат изградени в УПИ III-1890, кв. 11, район „К. село“, местност „С.“. В чл. 2 е определена единична цена за изграждане на тухлена зидария 13,50 лв. на кв.м. Съгласно чл. 3 (5) разплащането следва да е придружено от следните документи, в случай, че е приложимо: акт обр. 19 за приети и одобрени СМР и фактура.

Към договора е представен протокол 1, обр. 19 от 16.10.2019 г. за установяване и заплащане на натурални видове СМР за обект [населено място]: Многофамилни жилищни сгради с две нива подземни гаражи, магазини, офиси, детски площадки и помещения за трафопостове, които ще бъдат изградени в УПИ III-1890, кв. 11, район „К. село“, местност „С.“. В същия подробно са описани извършените дейности, тяхното количество, единична и обща цена. Приобщена е и двустранна сметка за изпълнени СМР, съгласно протокол 1 от 16.10.2019 г.

Видно от РД органите по приходите са приели, че по отношение на фактурираните от „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД доставки не са налице условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка чл. 9 от ЗДДС, поради което на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 864,46 лв.

#### **В частта по ЗКПО:**

На основание чл. 26, ал. 1 от ЗКПО с РА е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за периодите 2018 г. и 2019 г., с разходите по фактурите, издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД и „СОНЯ

ГРУП 1975“ ЕООД, поради липса на доказателства за реалното им изпълнение, предвид констатациите в частта по ЗДДС.

По делото е приета и не е оспорена от страните графическа експертиза със задача да установи дали подписите за „изпълнител“ в Протокол 1 за приемане на извършени СМР от 17.12.2018 г., Протокол за приемане на СМР от 27.09.2018 г., двустранна сметка за изплащане на същите от 27.09.2018 г., както и за „съставил“ във фактури №0...25/10.07.2018 г., №0...26/17.07.2018 г., №0...29/09.08.2018 г., №0...28/24.07.2018 г., №0...31/21.08.2018 г., №0...32/30.08..2018 г., №0...34/19.09.2018 г., №0...35/27.09.2018 г. и №0...39/17.12.2018 г. са положени от Ц. Б. И. – управител на „ПРЕСЛАП“ ЕООД. Вещото лице е установило, че подписите обект на експертизата са изпълнени от три лица, като подписите положени върху горепосочените фактури са изпълнени от едно и също лице. Разпитано в съдебно заседание вещото лице сочи, че Ц. Б. И. не е положила подписи върху обектите на експертизата.

По делото е разпитан свидетелят Т., която работи в „ИНФРА РОУДС“ ЕООД на длъжност ръководител отдел „Оферти, контрол и анализ“, като работата и е свързана с изготвяне на оферти и с контрол на изпълнение на реализирани обекти, във връзка с подизпълнители, съставяне на актове, както по Наредба № 3, така и за отчитане на извършените строително монтажни работи (СМР). По отношение на обекта в [населено място] сочи, че са командировани технически ръководители, които отговарят пряко за изпълнението на обекта. А предвид обема на работа в повечето случаи се налага да се търсят местни фирми за изпълнение. Фирма „ПРЕСЛАП“ ЕООД е била намерена от С. Л. за изпълнение на контактна фасада, топлоизолационна фасада и ремонт на покрив. Изготвен е договор от страна на жалбоподателя, който е предоставен за подпис от представител на доставчика, чрез С. Л.. Срещата се е с представителите на „ПРЕСЛАП“ ЕООД – М. и Б./Б., както и с техни работници, които е виждала да работят по фасадата и покрива. Излага, че извършената от подизпълнителя работа е отчитана, чрез измерване на място от страна на техника, последвано от съставяне на акт обр. 19 в офиса на фирмата. Същият в последствие е изпращан за подпис на „ПРЕСЛАП“ ЕООД. По отношение на доставчика „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД твърди, че е има преки наблюдения върху работата им, тъй като обектът, на който са работили е бил е [населено място]. Виждала работници на дружеството на обекта на бул. „Ц. Б. III“. Същите са вписвани в книгата за начален инструктаж.

След като съобрази представените по делото доказателства, съдът намира, че спорният РА е незаконосъобразен, поради което и оспорването срещу него следва да бъде уважено.

#### **В частта по ЗДДС:**

По делото не е налице спор, че през ревизираните периоди дружество „ИНФРА РОУДС“ ЕООД е извършвало различни видове строително-монтажни работи, ремонтни дейности, както и всякакви други дейности в сферата на строителството.

На база на анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органът по приходите е изградил констатации за липса на реални доставки по процесните фактури, обосновани с това, че преките доставчици „ПРЕСЛАП“

ЕООД и „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД не са ангажирали доказателства за наличие на материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките, както и за счетоводна и търговска документация, удостоверяваща изпълнението и предаването на фактурираните СМР. Изтъкнати са и други аргументи за отказа на правото на данъчен кредит, а именно, че в отчетните регистри на „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД въобще не са декларирани извършени доставки с получател „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, а в получения отговор от [община], в качеството ѝ на възложител/инвеститор по ремонтните дейности на обект: „Реконструкцията на ПМПГ „Св. К. О.“, във връзка с което са издадени спорните фактури от „ПРЕСЛАП“ ЕООД се уточнява, че в представените при предаването на проекта документи, липсват такива за превъзлагане на строителните работи на трети лица – подизпълнители /„ПРЕСЛАП“ ЕООД и „ТЕХНОАРХ СТРОЙ“ ЕООД/.

В този смисъл спорният по делото въпрос е дали процесните доставки са осъществени именно от издателите на фактурите, а в тази хипотеза определящо за правомерността на отказа на претендираното данъчно предимство е наличието на обективни данни, че сделките са белязани с измама.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит - чл. 6, ал. 1, съответно чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС. Това е така, защото след като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за право на данъчен кредит, в негово задължение е да притежава документи за реалното предаване на стоката или услугата. Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. В този смисъл не е достатъчно само издаването на фактури, а те следва да са придружени от други документи водещи да извода за реалност на извършените стопански операции. Трябва да се има предвид, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е била причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. При сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждане на договорения резултат, докато при доставката по смисъла, вложен от законодателя в ЗДДС - чл. 6, ал. 1 ЗДДС не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - предаване на стоката или резултата от извършването на услугата. Важно е да се посочи, че предаването на стоките или услугите следва категорично да е установено. В чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС е предвидено да се докаже, че е прехвърлено правото на собственост върху определена стока или услуга. В чл. 14 от Директива 2006/112/ЕО не се изисква доставчикът да е собственик, а да се установи фактическото предаване на стоката. Това означава, че е допустимо за целите на данъчното облагане доставката на стока или услуга да се осъществи и от лице, което не е собственик, съответно не е действителният извършител на услугата, но при всички случаи, както в ЗДДС, така и в Директива 2006/112/ЕО се изисква да се установи реалното предаване на стоките или резултата от услугата.

Трябва да се посочи, че по аргумент от чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в тежест на жалбоподателя, като лице, черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит, е да докаже реалността на процесните доставки, за което са му дадени указания с разпореждането за насрочване на делото.

Предметът на доставката, по която се претендира приспадане на данъчен кредит определя обстоятелствата, които подлежат на доказване във всеки отделен случай. В настоящия случай предмет на спорните доставки на първо място са услуги, а именно СМР, за което са издадени фактури от „ПРЕСЛАП“ ЕООД и „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД. Като доказателство за извършването на посочените услуги са представени спорните фактури, договори за възлагането им, протоколи за приемане на извършени СМР, двустранни сметки за изплащане на извършени СМР въз основа на Протокол обр. 19, банкови извлечения, от които се установява разплащане по спорните фактури. Видно от посоченото в случая са налице документи за нарочно възлагане на СМР, в които същите са описани до степен да бъдат индивидуализирани, налични са и такива за предаване, респективно приемане на извършеното без забележки, от които безспорно се установяват вида, количеството, единичната и обща цена на услугите, както и местонахождението на обектите. На лице е и разплащане на услугите, което също е индиция за реални търговски взаимоотношения между страните по договорите. Безспорно е и, че услугите извършени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД са във връзка с възлагане на такива от същия на вид на жалбоподателя от страна на негови контрагенти / [община] и Сдружение „П. М. 2018“ Д./.

При така установените факти, настоящата инстанция счита, че с представените протоколи /двустранно подписани/, с оглед наличието на необходимата конкретизация в тях относно мярката, количеството и единичната цена на извършените СМР е налице основание да се направи заключение за реалното изпълнение на фактурираните СМР. При наличие на конкретизация на обектите в протоколите, които са свързани с процесните фактури, както и с оглед яснотата относно начина на определяне на цената на фактурираните услуги следва извод, че от съвкупната преценка на събраните доказателства може да се направи заключение, че между страните по спорните фактури за СМР съществува действително правоотношение, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. В настоящия случай следва да се приеме, че с издаването на протоколите за завършените и подлежащи на заплащане видове СМР се доказва постигнатото съгласие на страните за извършването на обема работи и тяхното приемане.

Задължението на получателя по доставката е да докаже, че са осъществени реални доставки, което означава, че той е участвал в подписването на двустранни документи, установяващи на фактурираните доставки и в такъв случай право на получателя е да упражни материалното право на данъчен кредит.

По отношение на фактурирания от доставчика „ПРЕСЛАП“ ЕООД 160 м2 хумос също са налице доказателства за реална доставка. В случая се касае за

доставка на стока и за доказване на реалното и осъществяване по делото е представена спорната фактура, която съдържа всички изискуеми реквизити съобразно изискването на чл. 7 ЗСч, съответно чл. 226 от Директива 2006/112. Към нея е приобщен приемо-предавателен протокол от 17.12.2018 г., с които хумосът е предаден за разпореждане от доставчика на жалбоподателя на обект „Реконструкция на сграда на ПМПГ „Св. К. О.“, [населено място] т.е налице са доказателства, които удостоверяват прехвърляне на собствеността на фактурираните стоки. По същество спорната стока представлява родово определена вещь и прехвърлянето на собствеността върху нея, респективно данъчното събитие настъпва с отделянето на тази вещь от останалите от същия род. По аргумент от чл. 24, ал. 2 ЗЗД те се индивидуализират с определянето им по съгласие на страните или с предаването им, поради което релевантно е доказването именно на тези факти. В този смисъл съдът приема, че са налице доказателства за прехвърлянето на собствеността върху същата, чрез фактическото и предаване.

Съставените между данъчните субекти документи, обективиращи развитието на отношенията помежду им действително, съставляват частни документи, но това не е пречка същите да бъдат кредитирани от съда. Действително от страна на ответника в хода на настоящото производство беше направено оспорване на фактурите издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД, на протокол за предаване на СМР от 27.09.2018 г. и двустранна сметка за изплащане на същите СМР, както и на протокол от 17.12.2018 г. Видно от заключението на графическа експертиза е, че Ц. Б. И. – управител на „ПРЕСЛАП“ ЕООД не е положила подписи върху обектите на експертизата.

В случая обаче това не е достатъчно да опровергае доказателствената сила на посочените документи, тъй като ревизираното лице няма задължение да изисква доказателства от доставчика си, в случая „ПРЕСЛАП“ ЕООД за лицата упълномощени да подписват документи от името на управителя на дружеството. Още повече, че в случая доставчикът не е намерен т.е от него на са представени документи, които следва да изхождат от него. Освен това по делото са налице и други доказателства, че тези доставки са извършени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД, а именно докладните записки на С. Д. Л. и Н. М. М. – технически ръководите и помощник технически ръководител на обект [населено място]: „Реконструкция на сградата на ПМПГ „Св. К. О.“. А от свидетелските показания на разпитания по делото свидетел се установява и механизмът на съставяне и подписване на документите между „ПРЕСЛАП“ ЕООД и жалбоподателя.

В своята практика ВАС многократно е подчертавал, че приложимите разпоредби на действащия ЗДДС ограничават изискуемата проверка за реалност на спорната стопанска операция единствено до пряката доставка. Действителното извършване на предходните доставки по веригата са ирелевантни за възникването на упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит, а констатациите в РА, издаден на прекия доставчик „ПРЕСЛАП“ ЕООД, не могат да се противопоставят на ревизирия. Същият не е участвал в ревизионното производство на доставчика, нито спрямо него се простира стабилитетът на издадения РА. Всяко ревизионно производство е автономно и обвързва единствено страните по него. Поради това издаденият

на доставчика РА и констатациите в него са ирелевантни.

Видно от РА е, че в случая са наведени твърдения за т.нар. относителна симулация, при която доставките /СМР/ са действително извършени, но не от сочените като пряк и предходен доставчик дружества, а от ревизираното лице или трето такова, което е притежавало необходимия за изпълнението им ресурс.

Твърденията за такава симулация подлежат на доказване от тях, но в процесния случай това не е направено. Симулацията като институт на гражданското право бива два вида: абсолютна и относителна. При абсолютната симулация е налице привидна сделка, като тя не прикрива друга сделка, а между страните изобщо липсва воля за покупко-продажба, а при относителната симулация страните не желаят да бъде постигнат резултатът от сделката, а чрез нея прикриват друга сделка /в този смисъл е решение по гр. дело № 1575/2008 г., на ВКС/. Приходните органи са приели, че спорната доставка е извършена при относителна симулация, но доказването ѝ изисква да се установи, че страните не са желали сделката, по която са издадени процесните фактура да породи правни последици, а са желали правните последици по прикритата сделка, но такава прикрита сделка органите по приходите не са доказали. Това означава, че при твърдения от ревизиращите за относителна симулация, те е следвало да докажат коя е прикритата сделка, но както беше посочено това не е направено нито в хода на ревизията, нито пред настоящата съдена инстанция. Единствено в решението на ОДОП е посочено, че са налице данни, че предметът на доставката /СМР/ е създаден и извършен от лицето, сочено като получател по фактурите, но по делото липсват каквито и да е доказателства в подкрепа на тези твърдения. В случая не е изследвано каква част от СМР на обект „Реконструкция на сграда на ПМППГ „Св. К. О.“, [населено място] са изпълнени от жалбоподателя и каква от негови подизпълнители, разполагал ли жалбоподателя с нужния капацитет да изпълни всички СМР към момента на доставката, каква част от работниците му са били заети на този обект и каква да други обекти и т.н., доколкото в РД е посочено, че към 2018 г. „ИНФРА РОУДС“ ЕООД е разполагало с 102 назначени лица. Единствено обстоятелството, че в получения отговор от [община], в качеството ѝ на възложител/инвеститор по ремонтните дейности на обект: „Реконструкцията на ПМППГ „Св. К. О.“, във връзка с което са издадени спорните фактури от „ПРЕСЛАП“ ЕООД се уточнява, че в представените при предаването на проекта документи, липсват такива за превъзлагане на строителните работи на трети лица – подизпълнители не достатъчно, за да се обоснове тезата за относително симулация.

В този смисъл необосновани са и твърденията на ответника за наличие на данъчна измама.

Следва да се посочи, че обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за правото на данъчен кредит и в този смисъл е и съдебната практика на СЕС – решение по дело С-324/11 (Gabor Toth), решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 (Mahageben kft и P. D.) и решение С-18/13 ("М. П."). Съгласно тази практика липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако

приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките. Констатациите, че задълженото лице е участвало в данъчна измама или е имало знанието за такава, не се установяват от органите по приходите, при доказателствена тежест за същите. Нередности при прекия или предходен доставчик по повод отношенията помежду им, при установено предаване на стоката и извършване на услугите и последващата им реализация за целите на икономическата дейност на получателя и добросъвестност на получателя, също не влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя. В решението на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 г., се дава тълкуване на закона в смисъл, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките/услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател.

В този смисъл, за да бъде доказана реалност на доставките по процесните фактури, следва да бъде установен фактът на предаването на стоката от доставчика на получателя и извършването и предаването, респективно приемането на услугите. Без значение за реалността на доставките е разполагали ли са доставчиците с материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършване на същите, недеklarираното им в отчетните регистри по ЗДДС и т.н. Обстоятелството, че доставчикът „ПРЕСЛАП“ ЕООД не е намерен на декларирания от него адрес и не е представил изисканите му документи и факта, че няма данни за счетоводната му отчетност не може да бъде вменено в тежест на получателя по доставките и да обуслови отказ от правото на данъчен кредит на ревизираното лице. В този смисъл следва да се посочи, че видно от РД на доставчика „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД не е извършвана насрещна проверка, като не се обсъдени и приобщените още в хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя документи, касаещи спорната доставка.

Всички доказателства, преценени в тяхната съвкупност, навеждат на извод, че е налице реалност на доставките по фактурите издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД и „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД. В този смисъл изводите на органите по приходите, че не е налице реалност на доставките, тъй като не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 6 и чл. 9 ЗДДС са неправилни и незаконосъобразни.

**В частта по ЗКПО:**

Съдът намира РА за незаконосъобразен и в частта на определените задължения по ЗКПО за 2018 г. и 2019 г.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Понятието „документална обоснованост“ е дефинирано в чл. 10 от ЗКПО, като по силата на ал. 1 от същата правна норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Видно от цитираната разпоредба, не е достатъчно само издаването на първични счетоводни документи (фактури), а винаги следва да се държи сметка дали същите отразяват вярно документираната стопанска операция. Тоест, реалното извършване на доставки на стоки и/или услуги е релевантно не само към признаването на право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, но и към определяне на данъчния финансов резултат по ЗКПО.

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е увеличен с оспорения РА по отношение на декларирани доставки от „ПРЕСЛАП“ ЕООД в размер на 120 363.00 лв. за 2018 г. и 2019 г. по отношение на декларирани доставки от „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД в размер на 9 322.29 лв. След корекцията е установена разлика за довносяне в размер на 12 036,30 лв. и лихви 3 637,93 лв. за 2018 г. и разлика за довносяне за 2019 г. в размер на 932,78 лв. и лихви 186,98 лв.

Предвид гореизложените мотиви в частта по ЗДДС, че са налице доказателства за реалност на доставките през процесните периоди (2018 г. и 2019 г.) и наличие на доказателства, установяващи реално извършени стопански операции може да се направи извод, че отчетените във връзка с тях разходи са доказани с произтичащите от това материално правни последици, като не следва да се коригира финансовия резултат за целите на ЗКПО в посока увеличение със стойността на отчетените разходи. С оглед горното, РА се явява неправилен и незаконосъобразен и в частта на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. и 2019 г., и като такъв следва да се отмени.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия разноски по делото в общ размер на 50 лв. – платена държавна такса и 300 лв. – възнаграждение за вещо лице. Юрисконсултско възнаграждение на жалбоподателя не се дължи, въпреки отправената от него претенция, предвид отсъствие на представителна власт за юрисконсулт и отсъствие на процесуално представителство от такъв.

***По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град***

## **Р Е Ш И:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт №Р- 22222521000481-091-001/23.03.2022 г., издаден от Й. Д. М., възложител на ревизията и Н. П. П. - ръководител на ревизията, частично

потвърден с Решение № 934/13.06.2022 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С. за установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2018 г., м. 09.2018 г., м. 10.2018 г., м. 12.2018 г., м. 09.2019 г. и м. 10.2019 г. в размер на 24 072,60 лв. по фактури, издадени от „ПРЕСЛАП“ ЕООД и в размер на 1 864,46 лв. по фактури, издадени от „СОНЯ ГРУП 1975“ ЕООД и по ЗКПО за периодите 2018 г. и 2019 г. в общ размер на 12 969,08 лв., ведно със съответните лихви за забава.

**ОСЪЖДА** Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на „ИНФРА РОУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 350,00 лева (триста и петдесет лева), представляваща направени по делото разноси.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

**СЪДИЯ:**